

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 101

číslo: 30

25. července 2021

Cena: 10 Kč

Povzbuzení k pokoře

Milí přátelé,

já se rovnou přiznám, že jsem slovo „pokora“ neměl moc rád. Přišlo mi, že se za ním skrývá nedostatek sebevědomí, komplexy a ustrašenost. Změnilo se to ve chvíli, kdy jsem ve svém životě potkal Boha jako živoucí osobu, která jedná a tvoří. Najednou pro mě pokora znamenala něco úplně jiného, prožil jsem v ní svou vlastní omezenost jako dar, jako záměr. Nejsm všemohoucí, nemusím všechno vyřešit. Dokonce mnohé ani vyřešit nemůžu. Dostavila se nečekaná úleva. Význam pokory mi připomíná řada věcí, nejvýrazněji ale asi živly.

Prožil jsem na cestách řadu bouřek v horách s vědomím, že v této chvíli mi jde opravdu o život. Viděl jsem řádění větru za oknem a říkal si, jak jsou všechny ty zdánlivě pevné věci relativní. Prožil jsem sílu vodopádů a mocných říčních proudů. Všude jsem si tam sáhl na pokoru. Ale třeba i letní bouřky jsou příležitostí k setkání s pokorou. Máme šanci si uvědomit, že jsme tady na Zemi jen na návštěvě. Naše existence zdaleka není jistá, spíš je zázrakem. Já si ve svých setkáních s pokorou vždycky znovu uvědomím zranitelnost lidského života. Stačí vteřiny, abychom tady nebyli. Vidím v tom určitou formu daru. Pokud připustíme svou zranitelnost, může nás to vést ke změně pohledu na svět i na problémy, kterým čelíme.

Začít u pokory je jednou z možností, jak se postavit i složitým situacím v našich životech. V pokoře si připustit, že na něco nestačíme, že něco je nad naše síly, přináší úlevu. Díky ní se můžeme soustředit na kroky, které v našich silách jsou. Můžeme spoustu věcí ovlivnit. Můžeme poprosit o pomoc. Můžeme něco nechat plynout. Nejsme bezmocní a nejsme všemocní. Všichni moc drží Stvořitel, který stojí i za naší nicotnou existencí. Když si uvědomím, že ho mohu požádat o pomoc a přispění, začínám tu nejpřirozenější modlitbu na světě. Něco ve smyslu: „Bože, já si nevím rady. Mohl bys mi zatlačit? Mohl bys to nějak posunout? Co mám dělat? Na co se mám zaměřit?“ Když budeme poslouchat s otevřenými ušima, pozorovat s otevřenými očima a vnímat s otevřeným srdcem, odpověď nás nemine.

Pokora jsou dveře k mocnějším zdrojům s neomezenými možnostmi. Bez ní se neotevřou. Bez ní se můžeme utápnout ve smutku z vlastní nedokonalosti. Moc vám přeji, aby setkání s pokorou bylo očistné a uzdravující.

Požehnaní Všemohoucího Boha vám všem.

Zdeněk Bohuslav

Dobrá zpráva

V sobotu 10. 7. 2021 jsme ve sboru Dr. K. Farského v Lounech přivítali do rodiny církve nejmladší členku. Při křtu přijala jména Libuše, Zdeňka, Viola. Je to již třetí dítě z této rodiny, které se jeho rodiče rozhodli nechat pokřtít. Libuše, která měla toho dne také svátek, přejeme do života všechno dobré od Hospodina a vyprošujeme pokoj a požehnaní celé rodině.

Helena Smolová

Husitská diakonie vybrala přes tři miliony Peníze začínají pomáhat prvním rodinám

Během necelých dvou týdnů se podařilo na transparentním sbírkovém účtu Husitské diakonie shromáždit více než 3,2 milionu korun. Peníze už putují k 21 rodinám na jižní Moravě. Sběrka stále pokračuje.

Husitská diakonie (jejímž zřizovatelem je Církev československá husitská) vyhlásila sbírku bezprostředně po úderu ničivého tornáda na Hodonínsku a Břeclavsku. Dobrovolníci z církve okamžitě začali mapovat potřeby lidí z nejvíce zasažených oblastí. „V součinnosti s biskupem ČČSH Jurajem Dovalou, který sám žije přímo v Hodoníně, jsme vytipovali první dvě desítky rodin, kterým budeme posílat finanční pomoc,“ říká ředitelka Husitské diakonie Kateřina Klasnová. „Jsou mezi nimi lidé, kteří přišli doslova o vše, na co celý život vydělávali. Několika rodinám musel být zdemolovaný dům stržen. Většina z námi oslovených lidí ještě nedostala od nikoho ani korunu, maximálně zlomek peněz ze skutečné škody z pojišťovny. Příspěvky z úřadů práce zpomaluje papírování, které je problematické zvláště pro starší lidi, ale také nutnost doložit různé plány, které často vzalo tornádo s sebou,“ doplňuje Klasnová.

Peníze půjdou nyní prvním 21 rodinám, kterým Husitská diakonie již zaslala darovací smlouvu. Výše příspěvku se bude průměrně pohybovat okolo 100–150 tisíc korun. Tyto rodiny jsou z Mikulčic, Lužice, Moravské Nové Vsi a Hrušek. Ačkoli jsou nyní vesnice poklizené a spoušť se zdá menší, pomoc je stále třeba. Lidé jsou zoufalí a často ve špatném psychologickém stavu.

„Věřte, že jsem strašně vyčerpána a unavená. Máme velkou bolest v srdci. Tornádo se nám vrylo do našich životů. Moje dcery byly samy doma, protože já tou dobou byla ještě v práci. Nikdy nezapomenu na to, jak se se mnou po telefonu loučily, nebo jak mě nechtěly hasiči pustit do obce, abych zjistila, jestli jsou živé. Z domu, ve kterém jsme v podnájmu, zbyly jen zdi. Protože jsme bydleli v patře, veškeré vybavení je zničené. Zachránili jsme jen pár tašek s oblečením,“ popisuje hrůzu, kterou si její rodina prošla paní Žaneta Finková z Mikulčic. „Domek jsme si s manželem spravovali, byl to dům po mojí babičce, teda ještě prababičce. Jezdila jsem tam od malička, takže když měl jít k zemi, bylo to hrozné. Ale musíme jít dál. Jsme vděčný za každou pomoc,“ říká paní Júlíe Divácká z Mikulčic.

„Rodiče si nesmírně váží jakékoliv pomoci. Bohužel dům nebyl pojištěn, to se tatínek nikdy nenechal přemluvit. Rádi bychom s bratrem dům dali do původní-

ho stavu. Při tornádu byla narušena statika a část domu musela být zdemolována. Rodiče jsou ve věku, kdy již chtěli jen odpočívat a kochat se ovocnými stromy, celá zahrada padla, nezůstal ani jeden ovocný strom, vinná réva...“ vypráví paní Beata Kulyková. Jejím rodičům zničilo tornádo dům v Lužici.

Sběrka Husitské diakonie pokračuje, a lidé tak mohou stále posílat své příspěvky na účet č. 2501867242/2010, variabilní číslo 200. „Z vybraných peněz nejde ani koruna na režii, vše do posledního haléře dostanou lidé z jižní Moravy. Jejich jména a krátké příběhy budeme postupně zveřejňovat na našem webu husitskadiakonie.cz,“ uzavírá Klasnová. O situaci vás budeme nadále informovat i na stránkách Českého zápasu. **red**

Beduínský

Peníze vyřeší všechno. Nic proti tak opovážlivému tvrzení. Jen mě trochu zaskočilo, že jsem ho neobjevil na burze nebo v hale obřího supermarketu, ale přímo v Bibli svaté. Jakoby sám Pán Bůh písemně rezignoval nad zkaženým světem a v Knize knih předal vládu peněžním ústavům, sebevdomým guvernérům a v všemocným úředníkům z ministerstva financí. Právě zde, v Érec Jisrael, tedy v biblické zemi izraelské, kterou podle víry třech světových náboženství obdařil Pán všeho stvoření stálou a výjimečnou pozorností, přijde všímavý turista na chuť starověké moudrosti a pozná na vlastní kůži hodnotu a vliv peněz na dění světa.

Způsobů, jak v vydělat peníze a uživit sebe i rodinu, je nepřeberně množství; lidská vynalézavost v tomto směru nezná mezí. Například beduíni číhají na své oběti v judské poušti nikoliv proto, aby je zákeřně přepadli a oloupili, ale aby s nimi obchodovali. Což je skoro totéž. Beduín nejprve nabídně své zboží za tak směšnou cenu, že vás zláká ke koupi. Ve chvíli, kdy mu nedočkavě vtisknete do ruky peněz, pevně jej sevře a začne hlasitě protestovat. Jestliže chtěl pět šekelů, měl na mysli beduínské šekely a jeden beduínský šekel je určitě pět, někdy šest i osm vašich šekelů.

Překvapeně se ošíváte, neboť tušíte, že požadovaná částka vzrostla neúnosně a vidina výhodného nákupu se rozplynula v rafinovaném přepočtu cizí, vám dosud neznámé měny. Chcete odejít, ale je vám přece jen líto peněz, které mazaný obchodník už nepustí z ruky, stejně tak jako zakoupené zboží. Nedá se nic dělat, dáte se do smlouvání, přičemž jako dobře vychovaní Evropané koktáte a rudnete až ke kořínkům vlasů. Začínáte chápat roli oběti, lapené do sítě zkušeného podvodníka. Kapituluje, za přemrštěnou cenu koupíte a oddechnete si. Předčasně. Beduín vám okamžitě nabídně další zboží, při placení totiž nahlédl do vaší peněženky a zjistil, že ještě máte peníze.

Tentokrát je ale mnohem neodbytnější. Vysvětluje, že vás má velmi rád, že jste od pohledu sympatický člověk, a hlavně, že vás chce taky nechat vydělat. Naletíte na vidinu výhodného obchodu. Pro jistotu se ještě ptáte, v jakých šekelech stanovil cenu. Syn pouště zvedá oči k nebi, dovolává se Alláha a s úsměvem vás ujišťuje, že tentokrát vše přepočítal na vaše šekely. Samozřejmě, že cena zboží, proti předchozí transakci zdánlivě nízká, je stále velice výhodná pro beduína. Ale vás nesnesitelně pálí pečet' hanby z první koupi. Je zapotřebí snížit ztráty. Koupíte další suvenýr a chcete odejít.

Jenže to už se k vám ze všech stran sbíhají další beduíni. V tom lepším případě stihnete nasednout do autobusu a ujet do Jeruzaléma, v tom horším obchodujete do vyčerpání finanční hotovosti nebo zásob beduínského zboží.

Později se dozvíte smutnou pravdu - žádné beduínské šekely neexistují. To ovšem nic nemění na pravdivosti biblického přísloví, že peníze světem vládnou, taky beduíni musí v poušti z něčeho žít a vaše peněženka v součtu peněženek ostatních turistů je osvědčené řešení. Bible má vždycky pravdu. Životní zkušenost mě však přivedla k poznání, že pouštní lišáci nežijí pouze v daleké Palestině. Takže, přátelé nákladných reklam a čestné smluvní dohody, dávejte si dobrý pozor na beduíny a na „výhodné“ obchody.

Jan Schwarz n. o. Bratislava

Z kazatelského plánu

9. neděle po svatém Duchu

Hospodin je síla má a štít můj, mé srdce v něj doufá. Pomoci jsem došel, proto v srdci jásám, svou písní mu budu vzdávat chválu. (Žalm 28,7)

První čtení: 2. Královská 4,42-44

Tužby pro dobu po Duchu svatém (III):

2. Abychom našim bližním skutkem, slovem i modlitbou pomáhali, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom obavám nepodléhali a s nadějí k budoucnosti hleděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, do srdcí věřících jsi vložil hlad po tvém slovu a lačnost po tvé pravdě. Dej, abychom tvého Syna přijímali jako pravý chléb z nebe! Osvi' nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 3,14-21

Evangelium: Jan 6,1-15

Verš k obětování: Žalm 119,41

Verš k požehnání: Lukáš 7,16

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, děkujeme ti, že smíme u společného stolu slavit památku smrti a vzkříšení tvého Syna. Vlij do nás pravou lásku a naplň na nás všechna svá zaslíbení! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 150, 22, 65, 157, 187, 294, 307

Listy z Kostnice

Mistru Martinovi z Volyně, začátkem října 1414

...Pamatuj, že jsem tě od mládí učil sloužit Kristu Ježíši - a jak rád bych tě jednoho dne naučil vše, co vím, kdybych jen býval mohl! Víš také, že jsem odsuzoval lakotu a nezřízený život duchovních. Právě kvůli tomu z milosti Boží trpím pronásledování, které se proti mně brzy dovrší; nebojím se však být hanoben pro jméno Ježíše Krista. Prosím tě také z celého srdce, abys nedychtil po majetku. Budeš-li povolán ke správě farnosti, starej se o čest Boží, o spásu duší a o práci, ne o chov prasat nebo správu pozemků. A staneš-li se farářem, dej si pozor, abys neměl mladou kuchařku, abys nebudoval spíše dům než duši. Hleď, abys byl stavitelem duchovního stánku, pomáhal chudým a žil v pokoře - a abys neprojídal majetek hodováním. Bojím se také, že pokud nenapraviš svůj život a nezřekneš se krásných a nadbytečných šatů, budeš přísně pokárán od Pána - stejně jako budu pokárán i já nešťastník, který jsem se takovými věcmi zabýval, když jsem se nechal svést špatnými zvyky lidí a jejich pochvalami, zasažen duchem pýchy proti Bohu a protože už od mládí výborně znáš mé kázání i veřejné vystupování, není třeba, abych ti psal něco dalšího. Prosím tě ale pro milosrdenství Ježíše Krista, abys mě nenásledoval v žádné lehkomyšlnosti, kterou jsi na mně mohl vidět. Víš, že předtím, než jsem se stal knězem, jsem - ach běda! - rád a často hrával šachy, mařil tím čas a mnohokrát jsem tou hrou nešťastně popouzel k hněvu jiné i sebe. Proto i pro jiné nesčíslné viny, jichž jsem se dopustil, se odevzdávám tvým prosbám k nejmilostivějšímu Pánu, aby mi odpustil, aby ráčil řídit můj život a po překonání nástřehů nynějšího věku - těla, světa a ďábla - aby mě nakonec v soudný den usídlil v nebeské vlasti...

Zdroj: www.biblion.cz

Pojďme žít

Jeden muž nebyl spokojený se svým životem. Uvědomoval si, jak rychle ubíhá a neuměl najít způsob, jak to všechno zastavit. Čas se mu stával neuchopitelným, až mizícím. S bolestí sledoval plynutí roků. Když se ohlédl zpět, dostával závrat, kam se to všechno jen ztratilo. Druhého dne muž právě oslavoval svých padesát let. Ráno si sedl a rozhodl se, že od této chvíle nebude dělat nic, jen sledovat čas. Bude bdít a hlídat každou vteřinu, aby mu neutekla.

Uběhla hodina, pak dvě, už se snažil sedět. Už se mu to zdálo dlouhé. Začal uvažovat, čím vším svůj čas vyplňuje, když jej potřebuje tolik. Seděl dál a míjelo ho všechno, i čas. Byla to nesmírně dlouhá doba. Když si představil, že by tu měl sedět jen měsíc, okamžik za okamžikem, vteřinu za vteřinou, nevydržel by žít.

Na druhý den ráno vstal, nadechl se a otevřeným oknem zavola do ulice: „ Lidé, máme moře času, pojďme žít!“

Juraj Jordán Dovala,

z knihy Pankáč v kostele, 2014

Nad Písmem

Nebýt lhostejný

Jan 6,1-15

Odlehlé, opuštěné místo na hoře a nyní je plné lidí a další stále přicházejí a Ježíš je vyučuje. S nastupující večerem jsou učedníci nervózní a upozorňují Ježíše na obtížnou situaci. Navrhují, aby ten zástup rozpustil. Co ti lidé zde budou jíst? Kde seženou potraviny?

Ježíš však nesouhlasí s jejich návrhem a učedníky vybízí, aby oni sami dali lidem jíst. Nastává trapné dilema. Kde a za co nakoupit chleba pro tolik lidí? Vzít peníze ze společné kasy? Ale ani to, co mají, nebude stačit. Co tedy počít?

Mezi Ježíšovými posluchači je i chlapec, co má s sebou 2 ryby a 5 ječných chlebů (ječné chleby byly pro chudé, běžné byly pšeničné). Ježíš tedy poručí, aby si všichni sedli do trávy, a sám se stává hostitelem celého zástupu. Bere bochníky a ryby, pronáší nad nimi požehnání, láme chléb, dává jej učedníkům a ti rozdávají lidu. Stejně rozdělují i ryby. Všichni jedí, nasýtí se a ještě je sesbíráno 12 košů zbytků.

Jde tedy o zázračné nasycení zástupu. Můžeme se divit, že Ježíš nasýtil tak mnoho lidí tak malým množstvím zásob, můžeme závidět těm, kteří to zažili. Nebo se nedivíme vůbec a řekneme si, že Ježíš je Syn Boží, není tedy divu.

Tato scéna má však starozákonní pozadí. Mojžíš zázračně nasýtil izraelský lid na poušti mannou (2 M 16) A jak jsme dnes slyšeli v prvním čtení z Písmu, Elizeus zázračně nasýtil 100 mužů z dvaceti chlebů a ještě zbylo. Ano, Židé očekávali, že Mesiáš bude zázračně sytit lid, jako to dělali proroci. Starozákonní události byly zaslíbením a předobrazem

mesiášské budoucnosti. Společným jídlem se podle názoru i praxe zbožných Židů tehdejší doby vstupovalo do obecenství s Bohem i do vzájemného bratrského obecenství účastníků stolu. Co Ježíš jindy slavil při společných večeřích s učedníky, to při této příležitosti slavil se zástupem, který ho následoval na opuštěné místo. Ježíš se tu projevil jako Mesiáš (v skrytosti) a účastníci prožívali předem blaženost Božího království, zobrazenou nasycením uprostřed jejich hmotné i duchovní bídy. Podívejme se ještě na jeden detail. Při celé té akci, kdy Ježíš nejen sytil zástup, ale dá mu tím na srozuměnou, že je očekávaným Mesiášem, dělá ještě jednu pozoruhodnou věc. Potřebuje své učedníky. Oni tam nestojí a nekoukají se jen, co bude jejich Mistr dělat. On má pro ně úkoly. Řekne „postarejte se....“

Není toto úkol i pro nás – postarat se?!!!

Je to právě měsíc, co Moravou proběhlo ničivé tornádo. Mnohý řekne: dokázali jsme se postarat snad o všechny ty postižené. Jeli jsme na brigádu a pomáhali odklízet tu spoušť, která zůstala po řádění živlu, dělali jsme sbírky potřebného materiálu, přispívali jsme finančně.

Ten, kdo se podobně jako Ježíš

nechává pohnout soucitem, když vidí velký zástup potřebných, kdo není lhostejný k bídě mnohých, pochopí, že si nemůže těch pár chlebů a ryb nechat pro sebe. To, co má nabídně Kristu, který to rozmnoží a .....našima rukama dá potřebným. Nemusíme mít mnoho, stačí docela málo. Kristus včera jako dnes používá to málo, co mu dáme. I my podobně jako učedníci bychom měli říci: „Máme jen....., jen málo peněz, času, sil, schopností. Co to je pro tolik lidí? Kristu však stačí málo. Pokud se přece jen rozhodneme dát Kristu to, co by mohlo posloužit i druhým, jak si představí „rozmnožení“? Jednoduše – jako tehdy - bez okázalostí. Zázrak rozmnožení zůstal nepovšimnut. Ježíš nerozmnožil chléb a ryby pro všechny najednou, ale postupně „za pochodu“.

„Za pochodu“ znamená trpělivě od Krista přijímat a dávat. Sytit druhé Kristovým slovem, ale i obyčejným slovem útěchy, naděje, skutkem lásky, hmotnými dary. Někdy si s údivem povšimneme, že dáváme víc, než bychom byli schopni jen z vlastních sil a schopností. Boží cesty jsou často skryté a nenápadné, zato účinné.

Olga Líbalová

Pane Ježíši Kriste, kéž nám každé pohoštění u tvého svátostného stolu připomíná, že pravá víra má přinášet ovoce života. Nemusí být mezi lidmi žádného nedostatku, budou-li všichni na tebe pamatovat a řídit se tvým slovem i příkladem. Vymaž, prosíme z našich srdcí sobectví a lhostejnost! Jako tvoji praví následovníci máme být první všude tam, kde někdo z našich bližních strádá a potřebuje naši pomoc. Uč nás raději sloužit, než vládnout. Ved' nás k pokoře, lásce a ochotě pomáhat.

Od tradičního křesťanstva ku křesťanstvu na základe osobnej voľby

Aj ten, kto vyrastal v kresťanskom prostredí, musí sa pre kresťanstvo rozhodnúť na základe osobnej voľby. Súčasná spoločenská situácia je v náboženskopolitickom ohľade charakterizovaná skôr pluralizáciou než sekularizáciou.

KREŠŤANSTVO A OBČIANSKA SPOLOČNOSŤ

Stále viac kresťanov pokladá modernú politickú sekularnosť za výzvu pre kresťanský život a svedectvo a nie za niečo, čo treba odstrániť. Prajú si, aby bol verejný priestor pluralistický, teda ani nie stranický zaujatý, ani nábožensky bezfarebný. Jediné, čo moderná sekularnosť vyžaduje je, aby naše verejné normy a ich zdôvodnenie nepredpokladali všeobecné prisvedčenie žiadnemu náboženskému zjaveniu, aj keď tieto verejné normy môžu byť konzistentné so zjavením toho či onoho spoločenstva a s učením, ktoré z tohto spoločenstva vychádza. Aj kresťania teda majú verejne predkladať len také morálne argumenty, ktoré sa opierajú o predstavy určované všeobecne ľudskou situáciou a nie o jedinečnú skúsenosť s Bohom hovoriacim priamo k tradičnému náboženskému spoločenstvu. Na konci 20. storočia si náboženstvo, alebo aspoň niektoré jeho prejavy, opäť našlo cestu do verejnej sféry. Otvorujú celý rad oblastí, alebo sa o to aspoň snažia. A bohužiaľ, niektorí kresťanskí orientovaní politici sa snažia silovo presadzovať náboženské princípy v spoločnosti, ktorá má sekulárny charakter. Cirkev potrebuje transformáciu. Ak bude cirkev chcieť v budúcnosti oslovovať veriacich aj neveriacich bude musieť uskutočniť radikálnu transformáciu svojho učenia. Znamená to, že sa bude musieť orientovať na podstatné veci a nepodstatných sa vzdať. Ježišovo učenie bolo jednoduchšie ako naše katechizmy. Cirkev sa bude musieť viac orientovať na subjektívnu dimenziu viery, lebo objektívna dimenzia pôsobí neosobne. Len tak bude môcť cirkev šíriť svoje poslanstvo v sekularite.

ZA OTVORENÚ CIRKEV V OTVORENEJ SPOLOČNOSTI

Po Novembri 1989 sa obnovila náboženská sloboda, ale vznikali aj nové problémy. Ukázalo sa, že totalitný režim náboženské korene a povedomie síce celkom nezničil, možno však hovoriť o ich veľkom zjednodušení až spriemerní. Prejavilo sa to napríklad v zakonzervovaní niektorých náboženských predstáv z obdobia pred dru-

hou, dokonca prvou svetovou vojnou. O to křčovitejšie vyznievajú predstavy a konanie tých cirkevných predstaviteľov, ktorí vo svojej činnosti chcú nadväzovať tam, kde pred komunistickým uchopením moci cirkevné štruktúry museli prestať. Veľmi závažným problémom je aj problém zvládnutia novej slobody, čiže života v otvorenej, pluralistickej a multikultúrnej občianskej spoločnosti. Kresťanstvo je totiž životná alternatíva, pre ktorú sa človek slobodne rozhoduje a ktorú mu nikto nemá a nemôže vnútiť zvonku. Sila kresťanstva nie je v koketovaní s mocou, ale práve naopak v solidarite a stotožnení s bezmocnými. Skutočná náboženská sloboda nie je v protežovaní cirkvi štátom, ale práve naopak v ich nezávislosti na štáte, vrátane finančnej. Garantom náboženskej slobody preto nie je „kresťanský štát“, ale sekulárny štát, ktorý sa snaží vytvoriť platformu pre všetky svetonázory, ktoré neohrozujujú iných. Zdá sa však, že toto žiaľ predstaviteľia kresťanských cirkví na Slovensku vnímajú inak. Slovensko sa aspoň navonok zdá ako náboženský monolit, v ktorom k dialógu nedochádza. Nová situácia, ktorá nastala si však vyžaduje vyššiu mieru zorientovania sa v dnešnom svete. Aj samo kresťanské poslanstvo si žiada hlbšiu reflexiu a intenzívnejšie hľadanie spôsobu aktualizácie. Na takúto situáciu sú niektorí vyšší predstavitelia cirkví zrejme nepripravení a zaskočení. Za svoj problém dnes neoznačujú natoľko bývalých komunistov ani nových nacionalistov, ale to, čo nediferencovane označujú za západný liberalizmus, do ktorého zahŕňajú aj západné kresťanstvo s jeho teológiou a reformnými pokusmi. Tá časť kresťanov, ktorá v minulosti odporovala komunizmu z túžby po slobode a v solidarite s trpiacimi bez rozdielu náboženskej príslušnosti, po obnove slobody našla v pokoncilovej cirkvi a v novej kresťanskej teologickej reflexii potvrdenie svojich predstáv o dnešnej aktualizácii kresťanského poslania. Ich predstava sa dá pomenovať ako otvorená cirkev v otvorenej spoločnosti.

Štefan Šrobár

Dalajlamovy 86. narodeniny podnecujú premýšlení o budúcnosti

Narodeniny XIV. dalajlamy (6. července) se opět staly příležitostí k uvažování o budoucnosti nyní už 443 let staré instituce dalajlamy. Jedná se totiž o titul, jež mongolský vládce Altan-chán udělil roku 1578 lamovi Šonamu Gjamchovi (1543–1588), třetímu představenému školy tibetského buddhismu gelug. Zpětně byl tento titul, který znamená „učitel, [jehož] moudrost je velká jako] oceán“, přisouzen i dvěma předchozím představeným této školy, takže Šonam Gjamcho je znám jako třetí dalajlama. Tibetští buddhisté věří, že dalajlama je vědomým vtělením bódhisattvy Avalókitéšvary, což – kromě jiného – znamená, že všichni dalajlamové jsou považováni za jednu bytost, která se vždy vědomě rozhodne, do jakého dalšího těla se vtělí, a před odchodem z jednoho těla vždy naznačí, v jakém dalším (dětském) těle má být rozpoznána.

Důležitý bod v linii dalajlamů znamená V. dalajlama Ngawang Lozang Gjamcho (1617–1682). Za pomoci Mongolů vojensky potlačil konkurenční školu karma kagjü a stal se vládcem sjednoceného Tibetu. Od té doby byl dalajlama nejen duchovním představeným školy gelug, ale i politickým reprezentantem země. Tento stav trval až do roku 2011, kdy vyvrcholila snaha současného XIV. dalajlamy demokratizovat politické vedení okupovaného Tibetu. Dalajlama se tehdy veřejně vzdal své politické role a nyní je v čele tibetské exilové vlády právník Lozang Sanggjä (*1968).

V témže roce 2011 připomněl ministr zahraničí České lidové republiky, že to bude vláda, kdo ustanoví příštího dalajlamu. Odvolal se přitom na zákon z roku 2007, který umožňuje čínským úřadům řídit procesy rozpoznávání nových inkarnací. Že to s ustanovováním náboženských představitelů podle své vůle myslí čínské úřady vážně, dokázaly už roku 1995. Tehdy zmizel Gendün Čhökji Nima (*1989), nově rozpoznáný pančhenlama, druhý nejvyšší představitel školy gelug, a za XI. pančhenlamu vyhlásily čínské úřady jiného chlapce (více o tom je zde). Také do vývoje školy kagjü promluvily čínské úřady velmi silně: jimi podporovaní duchovní vybrali druhého karmapu (představeného této školy), a způsobily tak vážné schizma.

Současný XIV. dalajlama Tändzin Gjamcho (*1935) se pokouší zabránit obdobné situaci, jež by mohla nastat po jeho odchodu. Ve svém prohlášení z 24. září 2011 uvedl, že ve svých 90 letech (tedy roku 2025) bude s vysokými představiteli tibetského buddhismu a s tibetskou veřejností konzultovat možnost, že instituce dalajlamy zanikne, a žádný XV. dalajlama tedy už nebude rozpoznáván. Z toho samozřejmě vyplývá, že legitimita případného dalajlamy, vybraného čínskými úřady, by byla minimální. Od té doby dalajlama naznačil další možnosti: Mohl by určit svého nástupce, XV. dalajlamu, ještě za svého života a předat své duchovní kvality na již žijícího člověka. A také by příští inkarnace bódhisattvy Avalókitéšvary mohla být hledána mimo Tibet, tedy pravděpodobně v Indii mezi tibetskými exulanty. Dalajlama také zmínil možnost, že by příštím převtělcem mohla být žena. A patrně nejvíce radikální inovací by bylo, že další dalajlama by také mohl být demokraticky zvolen a nikoli rozpoznán v procesu náboženských znamení a náznaků, jejichž interpretace může být jen těžko zcela jednoznačná. Tuto možnost dalajlama podpořil tvrdou kritikou praxe rozpoznávání vědomých inkarnací lamů.

Rozhovor o budoucnosti instituce dalajlamy je živý a – vzhledem k věku XIV. dalajlamy – velmi naléhavý. Když se ho v letech 2015 a 2019 dalajlama pokoušel odlehčit zmínkou, že v případě ženského vtělení by se muselo jednat o velmi hezkou ženu, musel se jeho úřad pak omlouvat. V otázce dalšího vtělení je dalajlama v centru zjevně velkého počtu siločar. Nejpозději za čtyři roky by se ale mělo řešení již rychle rýsovat. Zdeněk Vojtíšek, info.dingir.cz

Z vašich dopisů

Ohlédnutí za volebním sněmem aneb Odposlechnuto na sněmu a ještě něco dalšího

Vážení v redakci ČZ,

už delší dobu jsem nenapsala nic, o čem bych si myslela, že by bylo třeba (nebo možno) otisknout v tomto našem periodiku, ale dnes jsem se rozhodla přece jen se ke článkům ohledně volebního sněmu, který se uskutečnil 19. 6. 2021, připojit také. Prosím tedy o laskavé otištění, i když se možná netrefím do „vkusu“ redakce. Děkuji.

Vážení čtenáři Českého zápasu, dovoluji mi, abych i já se přidala k sérii článků zabývajících se tématem volebního sněmu.

Byla jsem mile překvapena tím, jak bylo dbáno bezpečnosti sněmovníků, že se sedělo vždy s jedním místem okolo sedícího účastníka volným. Rovněž o občerstvení bylo celkem dobře a plynule postaráno. Jenom mám drobnou poznámku k tomu, že když se hlasovalo o tom, zda uspělo vyhledávací řízení, měl nechat bratr Sladkowski hlasovat nejprve o protinávrhu a sice, že neuspělo. Navzdory protinávrhu (jako by neexistoval) se hlasovalo o tom, zda uspělo. Těžko spekulovat nad tím, jak by to dopadlo, kdyby se hlasovalo tak, jak se správně mělo. Ale jsem jen laik, nikdo se proti tomu neohradil, tak jsem taky mlčela. Ale dále. Vedle mě seděl jakýsi mladý muž a ten své sousedce říkal (já vím, cizí řeči se nemají poslouchat, ale o tom ten můj článek vlastně je) „tahle církev není pro mladé lidi“. Napíjala jsem uši, jestli se náhodou z té řeči ještě nedozvím proč. Ale padla pouze tato věta a já měla o čem přemýšlet. A další, co jsem zaslechla, tentokrát z řady za mnou od jakéhosi bratra už dosti dospělého věku něco v tom smyslu (nepamatuji si přesné znění) jako že ať se to honem všechno pokud možno bez zbytečných průtahů odsouhlasí, protože poslední vlak (či autobus?) jede v 15 hodin. Tak do tohoto už jsem musela (já nevychovanec) zasáhnout. Řekla jsem mu, že nám všem byl nabízen nocleh, takže si ho měl zajistit. Na pozvánce na sněm totiž nebyl napsán žádný časový harmonogram, musel tedy každý sněmovník počítat i s eventualitou, že se rokování protáhne. I tento útržek hovoru mě přivedl k jistému, tentokrát smutnému, zamyšlení. Zažila jsem i sněm za „totality“ a byli jsme všichni tenkrát rádi, že jsme spolu a nikdo domů nespěchal. Inu, vývoj.

To tedy k odposlechnutí. Jinak jsem tuto možnost, účastnit se sněmu, uvítala také proto, že jsem se konečně zase po dlouhé době viděla s některými přáteli, se kterými jinak tak příležitost prakticky není. Samozřejmě je to také proto, že pandemie nedovolovala, abychom se mohli setkávat na různých církevních akcích, které se kvůli ní se nemohly uskutečňovat.

Přeji všem nám, kdo tvoříme tuto nedokonalou, ale přesto Kristovu církev, abychom tuto těžkou dobu s pomocí Boží přežili a pod vedením staronového patriarchy i vykročili s láskou k církvi a hlavně Kristu k další trpělivé a někdy i bolestné práci na vinici Páně.

Květuše Červená
NO CČSH Rokycany

SETKÁNÍ MLADÝCH CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ
A JEJICH PŘÁTEL

VZHŮRU NA DRINK!
17. - 19. ZÁŘÍ 2021
HRADEC KRÁLOVÉ

WORKSHOPY · DIVADLO · KONCERT · PŘÁTELSTVÍ
INSPIRATIVNÍ HOSTÉ · MODLITBY S KAPELOU
OSOBNÍ VÝZVY · DISKUSE · POVZBUZENÍ

„VZHŮRU, KDO ŽÍZNÍTE,
POJĎTE K VODÁM!“
IZ 55,1A

WEB: SETKANI-CSSH.CZ
IG: @SETKANIMLADYCHCSSH
FB: MLADÍ CČSH

Zprávy

PRAŽSKÁ DIECÉZE
Církev československé husitské

vyhlašuje pro 25. ročník akce
MALOVÁNÍ NA CHODNÍKU
téma:
Oslavili jsme 100 let

V uplynulém roce si Církev československá husitská připomínala výročí svého vzniku. A slavilo se.
„Ať se zaradují všichni, kdo se k tobě utíkají; věčně budou plesat, když je budeš chránit, jásolem tě budou oslavovat ti, kdo milují tvé jméno.“
Žalmy 5, 12

Nakreslete, jak se slavilo u vás, nebo jak slavíte výročí, narozeniny a svátky v církvi i doma. Co na oslavě nesmí chybět, aby byla „Boží“?

Fotografie svých výtvarů posílejte do 30. září 2021 na e-mailové adresy:
krasava.machova@seznam.cz
lilly.machova@seznam.cz

Horizont oslavil 20 let

Centrum služeb pro seniory Horizont v pražském Suchdole oslavilo v červnu již 20 let od svého vzniku!

Na počátku všeho stála paní Marta Jurková, která se chtěla stát farářkou, ale za minulého režimu nemohla. Proto zvolila jiný způsob služby bližním a pracovala jako pečovatelka v domech s pečovatelskou službou. Nelíbilo se jí ale, že se často stávalo, že některý z klientů po skončení provozu pečovatelské služby upadl a musel čekat na pomoc do rána. Zároveň však měli klienti v domech s pečovatelskou službou na rozdíl od domovů důchodců své soukromí. Proto, když po revoluci paní Jurková zakládala středisko Husitské diakonie, které se mělo věnovat seniorům, přemýšlela jak dosáhnout soukromí i nepřetržitosti služby. Napadlo ji, že je to možné pomocí zapojení mladých dobrovolníků, kteří by v domově se seniory bydleli a na péči o ně se podíleli. Začala tak rozvíjet model soužití generací, který je v centru dodnes. Velice záhy začal v domově také fungovat denní stacionář, o který je velký zájem. Jsme moc rádi, že se klientům u nás stále líbí a děkujeme za vzornou péči o ně všem zaměstnancům centra.

Samotná oslava 20. výročí založení Horizontu se velice vydařila. Nechyběla na ní, výše zmíněná, zakladatelka našeho diakonického střediska Marta Jurková. Klienty a zaměstnance přišel, mimo jiné, pozdravit také pražský biskup CČSH David Tonzar. A co by to bylo za oslavu bez dortu, o ten se postarala jedna ze zaměstnankyň Horizontu a sklídil obrovský úspěch. Stejně jako trio mladých hráčů na akordeon. Jako bonus vyšlo krásné počasí, co víc si přát... Snad jen stále spokojené klienty a aby se nám všechny nemoci (nejen covid) vyhnuly obloukem a mohli jsme se opět za rok takto sejit.

Kateřina Klasnová

Volná pracovní pozice - správce rekreačního zařízení Betlém v Janských Lázních

Církev československá husitská nabízí pracovní uplatnění na plný úvazek v pozici správce rekreačního zařízení Betlém v Janských Lázních - <http://www.betlempenzion.cz/>

Kvalifikační předpoklady:

organizační schopnosti, dobrá uživatelská znalost práce s počítačem alespoň základní znalost anglického nebo jiného světového jazyka, technické dovednosti, aktivní přístup

Nabízíme:

pracovní poměr na plný úvazek
ubytování, k pevné mzdě také variabilní složku ohodnocení dle dosažených výnosů
služební automobil, možné pracovní uplatnění i pro partnerskou dvojici
Předpokládáný nástup na tuto pozici: v průběhu srpna 2021 nebo dle dohody.

Příhlášky s životopisem a vyjádřením motivace a zájmu o tuto pozici je možné zasílat na adresu personalistika@ccsh.cz. Pro více informací o pracovní náplni správce RZ Betlém lze kontaktovat Mgr. Petr Čiška, ředitele IEP CČSH, petr.cisko@iepcsh.cz, tel: 734 390 575.

Můžete si přečíst

Výpravy pro blízké i vzdálenější

Z pera literárního publicisty a novináře Jiřího Peňáze se čtenáři dočkali v krátké době již druhého svazku krátkých postřehů, které píše každý týden pro Týdeník Echo ze svých cest nejen po naší zemi, ale i po dalších střeoevropských státech - Rakousku, Maďarsku, Polsku a Německu, který navazuje na předchozí svazek „Výprav pro starší a pokročilé“.

Autor ve více než padesáti zastaveních (v několika případech i opakovaných) předkládá čtenáři velmi čtivou formou pestrou směs navštívených míst z pohledu dychtivého turisty, prokládaných živě podaných historických událostí, které se v dané lokalitě odehrály.

Autor je opravdu nadšeným vyznavačem střední Evropy, a proto záměrně vyhledává to, co spojuje naše česko-moravsko-slezské s tím u našich sousedů.

Pokud některá místa navštívil i vícekrát, porovnává velmi fundovaně stav, kdy město navštívil dříve se současným stavem, repektive se stavem z dobových archivních fotografií. Zaměřuje se zejména na církevní památky, které velmi důkladně zná - kostely, kláštery, poutní místa, hrady či zámky. Každé z navštívených míst je doprovázeno dvěma barevnými fotografiemi.

Kniha je psána opravdu velmi čtivým způsobem a svědčí o tom, že na každou cestu se autor pečlivě a důkladně připravil.

Knihu doporučuji všem, kteří se zajímají o historii nejen v naší zemi a v aktuální turistické sezoně pak i k návštěvě některých velmi zajímavých míst.

Pavel Hýbl

Jiří Peňáz, Vydalo Echo Media, a.s. Praha 2020, 348 stran, Doporučená cena 349,- Kč

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Nasyčení pěti tisíců

Snad pro vás nebude obtížné poznat, které z následujících vět známého příběhu jsou pravdivé a které nikoliv. Jen u těch pravdivých se nacházejí správná písmenka do tajenky. Pokud si nejste jistí, najděte si šestou kapitolu Janova evangelia.

1. Potom odešel Ježíš na druhý břeh Mrtvého moře. (M)
2. Šel za ním veliký zástup. (Z)
3. Učedníci lidí odháněli pryč, protože chtěli, aby si Ježíš mohl aspoň chvíli odpočinout. (P)
4. Když se Ježíš trochu prospal, řekl Filipovi: „Tady máte peníze a jděte nakoupit chleba.“ (R)
5. Filip odpověděl: „To nebude pro všechny stačit.“ (Á)
6. Ondřej na to řekl: „Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryby.“ (N)
7. Ježíš řekl: „Ať se všichni posadí!“ (A)
8. Byly tam asi tři tisíce lidí. (E)
9. Pak vzal Ježíš chléb, vzdal díky a rozdával jej sedícím, stejně tak i ryby. (M)
10. Zbylo ještě dvanáct košů nalámaných kusů chleba. (E)
11. Lidé, když viděli, co se stalo, chtěli Ježíše provolat králem. (N)
12. Ježíš jim však řekl, že mají počkat ještě aspoň dva týdny. (O)
13. Stalo se to brzy před velikonočními svátky. (Í)

(Řešení z minulého týdne: A kdo se ho dotkl, byl uzdravený.)

Jana Krajčířiková

Týdeník Církev československé husitské

Vydává Ústřední rada Církev československé husitské, Wucherlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktoři: Mgr. Josefina Hudcová, Mgr. Ervin Kukuczka, grafik Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna. Distribuce: ADLEX, spol. s r.o. Xaveriova 1888/45, Praha 5 150 00

Předplatné: Mgr. Dagmar Pišová, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz. Reklamacce: tel. 220 398 117

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

